

θεῶνται μόνον, τοὺς δ' ἐγγὺς ἥδη παραθέοντες καὶ παρεμβαίνοντες ἂμα καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ βοηθοῦντες ἀνασώζουσιν, οὗτος, ὦ . . . τοῦ δαιμονίου δὲ τρόπος· . . . ἡμᾶς βαπτιζομένους ὑπὸ τῶν πραγμάτων καὶ σώματα πολλὰ καθάπερ δχήματα μεταλαμβάνοντας αὐτοὺς ἐξαμιλλᾶσθαι 5 καὶ μακροθυμεῖν δι' οἰκείας πειρωμένους ἀρετῆς σώζεσθαι καὶ τυγχάνειν λιμένος. ἥτις δ' ἀν ἥδη διὰ μνημῶν γενέσεων ἡγωνισμένη μακροὺς ἀγῶνας εῦ καὶ προθύμως ψυχὴ τῆς περιόδου συμπεραινομένης κινδυνεύουσα | καὶ 594 φιλοτιμούμένη περὶ τὴν ἔκβασιν ἰδρῶτι πολλῷ <τοῖς> ἄνω 10 προσφέρηται, ταύτῃ τὸν οἰκεῖον οὐ νεμεσᾶ δαίμονα βοηθεῖν δὲ θεὸς ἀλλ' ἀφίησι τῷ προθυμούμενῳ· προθυμεῖται δ' ἄλλος ἄλλην ἀνασώζειν ἐγκελευόμενος, ἥ δὲ συνακούει διὰ τὸ πλησιάζειν καὶ σώζεται, μὴ πειθομένη δέ, ἀπολιπόντος τοῦ δαίμονος, οὐκ εὐτυχῶς ἀπαλλάσσει.¹⁵

25. Τούτων εἰρημένων δὲ Ἐπαμεινώνδας ἀποβλέψας εἰς ἐμέ ‘σοὶ μέν,’ εἶπεν ‘ὦ Καφισία, σχεδὸν ὡρα βαδίζειν εἰς τὸ γυμνάσιον ἥδη καὶ μὴ ἀπολείπειν τοὺς συνήθεις, ἡμεῖς δὲ Θεάνορος ἐπιμελησόμεθα διαλύσαντες ὅταν δοκῇ B τὴν συνουσίαν.’ καγώ ‘ταῦτ’ ἔφην ‘πράττωμεν· ἀλλὰ 20 μικρὸν οἷμαί τι μετ’ ἐμοῦ καὶ Γαλαξιδώρου βούλεται σοι διαλεχθῆναι [δ] Θεόκριτος οὗτοσί·’ ‘ἀγαθῇ τύχῃ’ εἶπε ‘διαλεγέσθω’ καὶ προῆγεν ἀναστὰς εἰς τὸ ἐπικάμπειον τῆς στοᾶς. καὶ ἡμεῖς περισχόντες αὐτὸν ἐπεχειροῦμεν παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν πρᾶξιν. δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἔφη πάνυ 25 σαφῶς εἰδέναι τῆς καθόδου τῶν φυγάδων καὶ συντετάχθαι μετὰ Γοργίδον τοῖς φίλοις πρὸς τὸν καιρόν, ἀποκτενεῖν δὲ τῶν πολιτῶν ἄκριτον οὐδένα μὴ μεγάλης ἀνάγκης γενομένης, ἄλλως δὲ καὶ πρὸς τὸ πλῆθος ἀριθμόζειν τὸ Θηβαίων C